

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Gurin Vasile în numele inculpatului Robu Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Robu Vitalie Gheorghe, născut la 19 februarie 1973,
originar din r-l Nisporeni, domiciliat în mun. Chișinău, str.
Petru Zadnipro, 19, ap. 28.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.03.2015 – 06.06.2016;

2. instanța de apel: 28.06.2016 – 12.09.2016;

3. instanța de recurs: 31.10.2016 – 21.12.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016, Robu Vitalie Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și în baza acestei legi i s-a numit pe art. 191 alin. (5) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, iar în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (1)-(2) Cod penal, lui Robu Vitalie Gheorghe i s-a aplicat o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate - 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de ocupa funcții de conducere/gestionare în întreprinderi pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă a Centrului Național de Sănătate Publică împotriva lui Robu Vitalie a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că, Robu Vitalie Gheorghe, deținând funcția de administrator al SRL „Vitasdancom”, c/f 101060003941, practicând genul de activitate licențiat, comercializarea dispozitivelor medicale, inclusiv a opticii, în perioada noiembrie 2013 - decembrie 2014, a delapidat avere străină în proporții

deosebit de mari și a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false în următoarele circumstanțe.

La 29.11.2013, SRL „Vitasdancom”, administrată de către unicul asociat Vitalie Robu, a fost desemnat câștigător al licitației publice nr. 1900/13, organizată de Centrul Național de Sănătate Publică, în vederea achiziționării echipamentului de laborator și anume șapte autoclave semiautomat vertical cu sistem de uscarea AE -110-DRY.

La 03.12.2013, Vitalie Robu, în calitatea sa oficială de administrator al întreprinderii, oferta căreia a fost desemnată câștigătoarea licitației și conducătorul CNSP, au semnat contractul de achiziție a echipamentului de laborator, conform necesităților Centrelor de sănătate publică raionale.

Conform pct. 2.1 și pct. 2.3 contractului nr. 476 din 03.12.2013, SRL „Vitasdancom”, fiind vânzător, s-a obligat să livreze bunurile pînă la 31.12.2013, în baza pct. 3.1 - 3.4 și anexei nr. 2 din același contract.

Cumpărătorul (CNSP) și-a onorat obligațiunea privind achitarea bunurilor în avans 100%, ceea ce constituie suma de 1 079 946 lei, prin transfer bancar, pe contul de decontare indicat de vânzător în baza ordinului de plată nr. 1942 din 12.12.2013, suma de 340 744 lei și în baza ordinului de plată nr. 1941 din 12.12.2013, suma de 739 202 lei.

Ulterior, după transferarea mijloacelor bănești la contul vânzătorului, directorul întreprinderii SRL „Vitasdancom”, Vitalie Robu, fiind persoana căreia i-au fost încredințate în administrare mijloacele bănești în sumă de 1 079 946 lei, avînd de fapt scopul premeditat de a însuși ilegal aceste mijloace bănești, fără intenția de a livra de fapt marfa contractată, începînd cu data de 13.12.2013, urmărindu-și scopul criminal bine determinat, a extras de pe contul întreprinderii suma de 977 385,6 lei, adică mijloacele bănești încredințate în administrare, în numerar sub destinația de cheltuieli gospodărești, fiind unic angajat în întreprindere, și prin transfer pentru alte necesități personale (achitarea de taxe de executare, de datorii față de alți agenți economici etc.).

Tot el, Vitalie Robu, concomitent cu planificarea schemei de însușire a mijloacelor bănești încredințate în administrarea sa, a mai planificat și utilizarea unor documente false, cu menirea de a-și asigura cât survenirea rezultatului criminal scontat, atît și valoarea aspectului ilegal al acțiunilor sale, în speranța nedescoperirii adevăratelor sale intenții, cu tentativa de a reduce doar la un litigiu civil, fapta criminală de neexecutare intenționată a contractului, mizînd că la răspundere civilă (materială) va fi atrasă doar SRL „Vitasdancom”, iar el va putea evita răspunderea penală și răspunderea materială ca persoană fizică.

Astfel, urmîndu-și intenția meschină, conform planului elaborat, Vitalie Robu, pentru a induce în eroare conducerea CNSP, precum că, a transferat suma de 45 000 euro către compania Tristonec din Spania, care este reprezentant oficial al unei companii producătoare de utilajul medical care urma a fi livrat CNSP, a confecționat, în copii, ordine de plată în valută străină, care sunt acte oficiale, care acordă drepturi și eliberează de obligații, cu rechizitele și mențiunile băncii despre executare: cu nr. 4 datat cu 16.12.2013, cu nr. 1 datat cu 17.01.2014, cu sumele transferate după consecutivitate 17 000 euro și 28 000 euro, a vizat cu semnătură personală actele false pe care le-a confecționat, a aplicat ștampila întreprinderii SRL „Vitasdancom” și a făcut

inscripția „corespunde cu originalul”, însă de fapt așa tranzacții nu au avut loc și așa originale nu au fost emise de BC „Moldova-Agroinbank” SA, filiala nr. 32 Chișinău.

După ce a confecționat și deținut actele false, pentru a-și atinge scopul pretins, valoarea delapidării comise și evitarea răspunderii penale, acționând în continuare spre executarea planului său criminal, a oformat, semnat și ștampilat personal o adresare în scris pe care a depus-o la CNSP cu nr. de intrare 4643 din 12.08.2014, prin care a comunicat, cum că, contractul va fi realizat, iar conform ordinelor de plată nominalizate, a efectuat plățile (a anexat actele false) și a solicitat ca instituția să manifeste încredere față de el, așa cum tergiversarea a fost una obiectivă și independentă de voința SRL „Vitasdancom”.

Între timp, ținând cont că CNSP a chemat în judecată SRL „Vitasdancom”, cu solicitarea de a-1 obliga de a livra destinatarului bunurile indicate în contractul nr. 476 din 03.12.2013, de achiziționare a echipamentului de laborator sau restituirea mijloacelor bănești încredințate în administrare, iar ulterior în procesul civil a fost aplicat sechestrul pe conturile SRL „Vitasdancom”, Vitalie Robu, acționând cu aceleași intenții criminale, urmărind același scop, evitarea răspunderii penale, materiale și îmbogățire ilicită, la 03.09.2014, a oformat, semnat și ștampilat personal o adresare în scris pe care a depus-o la CNSP, cu nr. de intrare 4936 din 03.09.2014, oformând-o ca document de garanție, adică act ce poate acorda drepturi, prin care repetat a indus în eroare CNSP, că a efectuat transferul sumei de 45 000 Euro, în adresa producătorului utilajului „R. Espinar” SL din Spania, rămânând o restanță de 5 000 euro, pentru achitarea integrală, dar reieșind din faptul aplicării sechestrului pe conturile întreprinderii sale, este în imposibilitatea de a definitiva tranzacția, comunicând că în cazul admiterii ridicării sechestrului utilajul va fi livrat pînă la 01.11.2014, obținând în rezultat ridicarea sechestrului.

Astfel, urmându-și intenția meschină, conform planului elaborat, Vitalie Robu, pentru a induce în eroare conducerea CNSP, precum că, a transferat suma de 5 000 euro, către compania Tristonec din Spania, care este reprezentant oficial al unei companii producătoare de utilajul medical care urma a fi livrat CNSP și pentru a câștiga ceva timp, a confecționat în copie, alt ordin de plată în valută străină, care este act oficial, care acordă drepturi și eliberează de obligații, cu rechizitele și mențiunile băncii despre executare: - cu nr. 01 datat cu 08.09.2014, cu suma de 5 000 euro precum că transferată, a vizat cu semnătură personală actul fals pe care l-a confecționat, a aplicat ștampila întreprinderii SRL „Vitasdancom” și a făcut inscripția „Corespunde cu originalul”, de fapt așa tranzacție nu au avut loc și așa originale nu au fost emise de BC „Moldova-Agroinbank” SA, filiala nr. 32 Chișinău.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Vlad Guzic, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriai Centru mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care față de Robu Vitalie Gheorghe în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, iar în

baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. cu aplicarea pedepsei complementare pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului depus, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- Instanța corect a calificat acțiunile inculpatului conform ambelor infracțiuni imputate, însă la stabilirea pedepsei definitive nu a ținut cont de agravantele stabilite în cadrul procesului penal și anume: - infracțiunea comisă a prejudiciat direct bugetul de stat. Din cauza acțiunilor criminale ale inculpatului, șapte subdiviziuni ale Centrului național de sănătate publică, nu au fost dotate cu aparataj modern planificat pentru dezvoltarea serviciilor prestate de către instituție în domeniul sănătății publice. Inculpatul a acționat extrem de cinic, a planificat așa ca consecințele faptei infracționale să fie reduse la un litigiu civil, sperând să se limiteze fapta la o simplă încasare, doar formală, așa cum conturile erau pe zero, de la SRL- ul administrat de către el;

- A menționat că instanța de judecată la individualizarea pedepsei penale urma să țină cont de comportamentul inculpatului pe procesul judecării cauzei și anume a faptului că acesta a făcut tot posibilul de a tergiversa examinarea cauzei în fond, a indus în eroare instanța că în cazul aflării în libertate în termen scurt va restitui prejudiciul cauzat, evident urmărind doar scopul eschivării de la executarea pedepsei penale, ceea ce în final a și comis, fiind anunțat în căutare, iar examinarea cauzei în fond a fost finisată în lipsa sa;

- Suplimentar a invocat că, circumstanțele atenuante stabilite de instanță, partea acuzării le susține, însă în situația când consecințele au survenit doar urmare a acțiunilor intenționate ale inculpatului și acesta în loc de a se autocorecta, de a manifesta dorința de a păși pe calea corijării, a ales soluția eschivării de la pedeapsa penală, circumstanțele atenuante, nu pot justifica o reducere din pedeapsa ce urma a fi stabilită în privința numitului;

- Totodată, a menționat că, cazul dat este caracterizat prin nivelul pericolului social creat, ce urma să impună sau să orienteze instanța la aplicarea unei pedepse în forma solicitată de către procuror, închisoare pe termen maxim și amendă penală în limitele maxime stabilite.

3.2. Avocatul Vasile Gurin în numele inculpatului Robu Vitalie, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 06 iunie 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Robu Vitalie să fie achitat. Totodată, apărătorul inculpatului a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 22 aprilie 2016 cu privire la anunțarea în căutare a inculpatului Robu Vitalie.

În motivarea apelului declarat, avocatul inculpatului, Gurin V. a invocat următoarele:

- din materialele cauzei rezultă de fapt că în total inculpatul a primit 1.079946 lei (I tranșă pe 13.12.2013 în sumă de 340744 lei, a II-a tranșă pe 24.12.2013 în sumă de 739202 lei). Pe 31 decembrie 2013, inculpatul a transferat 2000 euro (35939 lei 40 bani) firmei „Tristonec” Spania ca plată pentru utilaj medical, INVOICE/13000012dd din 14 decembrie 2013. La 24.01.2013, de fapt 2014 Vitalie Robu a transferat firmei „Biobase

Meihua" 5000 USD (66621 lei) ca „plată pentru utilaj medical”, INVOICE NO BIOBASE 20140122 din 22.01.2014;

- a menționat că, aceste două transferuri se mai dovedesc și prin examinarea acestor file ale rulajului bancar examinate la urmărirea penală de către ofițerul de urmărire penală, Victor Bejenari din 13.02.2015, unde s-a indicat că din suma primită de la CNSP, Vitalie Robu a transferat doar 102314 lei, de fapt corect este suma 102560 lei 40 bani;

- a relevat că, din primele declarații ale inculpatului depuse la urmărirea penală, și din cele depuse recent în ședința instanței de fond reiese că el nu avea intenția de a însuși definitiv suma incriminată, ci să se folosească vremelnic de ea cum a indicat mai sus, și nu poate fi vorba de delapidarea sumei primite pe cont;

- a mai invocat că, conform învinuirii suma de 977385 lei a fost delapidată nu direct din sediul acesteia, și chiar nici nu de pe contul ei, ea a fost folosită vremelnic doar după ce a fost transferată pe contul bancar al SRL „Vitasdancon” și scoasă de Vitalie Robu de pe acest cont treptat, în rate pe recursul lunilor decembrie 2013-ianuarie 2014, deoarece soldul contului bancar al firmei „Vitasdancom” la 31.01.2014 era „zero” credit, zero debit. Aceasta a avut loc la un interval relativ mic de timp după primirea banilor în termen fix de o lună;

- suplimentar a indicat că, intenția inculpatului a fost de a folosi o parte din suma rămasă o perioadă mai scurtă sau mai lungă, și nu să o ia lui definitiv, adică să o însușească. El își dădea bine seama că nu va putea „ascunde” dispariția banilor primiți de la CNSP, de aceea nu putem să credem că a avut intenția de însușire a acestora. Inculpatul, a făcut un calcul preventiv că dacă procură autoclavele din China el va putea câștiga legal din această afacere cu CNSP în jur de 20000 euro;

- a relatat că, inculpatul a lămurit motivele neîndeplinirii contractului încă la urmărirea penală pe 09.02.2015 când a fost audiat ca învinuit (primirea întregii sume abia la 24 decembrie 2013, apoi au intervenit sărbătorile de Anul Nou, apoi punerea sechestrului pe contul firmei sale, apoi arestarea sa, deținerea sub arest preventiv mai mult de 1 an, care este ilegală și contravine alin. (4) art. 25 din Constituție și art. 5 CEDO;

- deci lipsind intenția de însușire definitivă a bunului încredințat și fiind doar una de folosință vremelnică nu poate fi vorba de delapidare, în cazul dat persoana ar fi putut răspunde pentru săvârșirea unei samovolnicii;

- a argumentat că în speță lipsește și componenta de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece nici ordinele de plată a sumelor indicate ca fiind transferate în scopul achiziționării autoclavelor, nici adresarea și nici scrisorile de garanție adresate de către inculpat CNSP nu pot fi numite în genere ca documente oficiale, deoarece sub denumirea de document oficial se are în vedere actele oficiale care conține informație oficială. Conform alin. (1) art. 6 al Legii privind accesul la informație adoptate la 11 mai 2000, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate, și/sau adoptate de persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept;

- în decizia CSJ din 08.04.2014, dosarul 1ra-498/14 se subliniază că documentul oficial este documentul care conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de către organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, care atestă fapte având relevanță juridică, care circulă în cadrul unui sistem, înregistrare, evidență strictă și control al circulației, circuitul documentului în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației trebuie considerat măsură indispensabilă a documentului oficial. Această trăsătură reprezintă o diferență specifică, ce permite distingerea documentului oficial în raport cu documentul care nu are caracter oficial;

Referitor la documentele emise de către particulari, sunt evidențiate următoarele caracteristici: a) documentele care emană de la particulari trebuie considerate oficiale atunci când asemenea documente sunt legate de procedura publică de autentificare, legată de crearea documentelor. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public; b) documentele care emană de la particulari trebuie considerate documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând temei de referință al documentelor primite.

Demersul, scrisorile de garanție semnate de către inculpat nu au niciuna din caracteristicile sus menționate;

- în acest context este relevantă și decizia CSJ din 06.05.2014, dosarul 1ra-509/14 în care s-a constatat „că procesul-verbal nr. 4 al Adunării generale anuale a Asociației unic al Holdingului „M.” SRL din 05.07.2007-17.07.2007 nu emană de la un organ sau o persoană oficială, iar în calitate de document privat acesta nu a fost pus la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii”;

- a relevat că, așa numitele documente oficiale indicate în învinuire nu sunt eliberate de careva întreprinderi, organizații, ele nici n-au fost alcătuite, perfectate, nici nu au existat în natură ca documente adevărate, ele n-au avut chiar nici copii legalizate;

- la fel, a menționat și faptul că nu oricare document oficial poate constitui obiectul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, pentru aceasta este necesar ca documentul oficial să acorde drepturi sau să elibereze de obligațiuni. Așa numitele documente oficiale enumerate în învinuirea adusă lui Vitalie Robu, inclusiv și ordinele de plată nu acordă cuiva vre-un drept sau eliberează pe cineva de obligațiuni. În decizia CSJ din 15.07.2014, dosarul nr. 1ra- 860/14 se arată că „Actul de învinuire și rechizitoriul nu indică care anume eliberează aceste documente, care persoană concretă beneficiază de drepturi ori este eliberată de obligații”;

- a indicat că, înscrisurile enumerate în învinuire au fost folosite de inculpat ca un mijloc de folosire vremelnică a banilor primiți pe contul bancar al întreprinderii sale și deci lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal - confecționarea, folosirea documentelor oficiale false, și fiindcă aceasta nu-i, lipsește și componența de infracțiune și persoana nu poate fi condamnată;

- inculpatul nu poate fi condamnat nici pentru samovolnicie, deoarece în cauza dată a intervenit o circumstanță care exclude sau condiționează tragerea acestuia la

răspunderea penală și anume nulitatea sesizării instanței - Judecătoria Centru mun. Chișinău de către Procuratura mun. Chișinău, încălcându-se în mod flagrant prevederile art. 40 Cod de procedură penală, care reglementează competența teritorială în materie penală.

Infrațiunea de delapidare este o infrațiune materială, ea se consideră terminată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune ilegal de bunurile altuia în dorința sa. În cazul pe care-l examinează instanța s-a consumat pe teritoriul sectorului Rîșcani mun. Chișinău (sediul SRL „Vitasdancom” este situat pe str. Alexandru cel Bun, 7, și anume când au fost scoși banii de pe contul acesteia), dacă era imposibil de a constata locul săvârșirii infracțiunii atunci cauza trebuia de examinat de instanța în raza teritorială unde a fost terminată urmărirea penală, la Procuratura mun. Chișinău situată tot în sect. Rîșcani mun. Chișinău). Deci cauza penală trebuia să fie trimisă spre examinare de către Judecătoria Rîșcani și nu Centru mun. Chișinău;

- a indicat că, această încălcare de lege conform alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea expresă - competența la sesizarea instanței, iar alin. (3) al acestui articol stipulează că nulitatea prevăzută la alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, iar aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei poate avea loc doar dacă se respectă legea prevăzută pentru soluționarea cauzei, iar legea sună astfel;

- totodată, a relatat că, Vitalie Robu s-a aflat sub arest preventiv mai mult de 12 uni și anume de la 23 ianuarie 2015 pînă la 09 martie 2016.

Deoarece a avut loc o încălcare flagrantă a dreptului inculpatului la libertate și a fost stabilit din vina lui au fost comise aceste încălcări instanța de judecată conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, chiar dacă a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului era obligată să examineze posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări, însă din motive necunoscute nu a făcut acest lucru;

- la fel, apărătorul inculpatului a indicat că, acțiunea civilă a fost admisă în principiu contrar prevederilor art. 220 Cod de procedură penală și art. 265 lit. b) Cod de procedură civilă, deoarece ea a fost soluționată într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă și anume hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 ianuarie 2015 prin care s-a încasat în beneficiul CNSP de la SRL „Vitasdancom” - 1.079.946 lei (costul echipamentului medical conform contractului nr. 476 din 03.XI.2013) și 5000 lei cheltuieli de judecată și taxa de stat în sumă de 35038 lei. Astfel acțiunea civilă trebuia respinsă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, a fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Guzik Vlad și avocatul Gurin Vasile în numele inculpatului Robu

Vitalie, împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06 iunie 2016, cu menținerea hotărârii atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Robu Vitalie Gheorghe, în baza dispozițiilor art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, și anume „delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului în proporții deosebit de mari” și respectiv „confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice”.

Deși inculpatul, Robu Vitalie, vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost confirmată prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume:

- declarațiile reprezentantului părții civile, Centrul Național de Sănătate Publică, Alexandra Silnic (f.d. 152-156 vol. II);

- declarațiile martorului Lazur Galina (f.d. 157 vol. II);

- declarațiile martorului Pîsla Mihail (f.d. 158-160 vol. II);

- declarațiile martorului Zazuc Ecaterina (f.d. 161-162 vol. II);

- declarațiile martorului Bahnarel Ion (f.d. 226-227 vol. II);

- declarațiile martorului Bahneanu Constantin (f.d. 224-225 vol. II).

Vinovăția inculptului, suplimentar la declarațiile martorilor audiați, și-a găsit confirmare și prin probele acumulate pe parcursul urmăririi penale și administrate în ședința de judecată a instanței de apel și anume:

- ordonanța de ridicare din 22.12.2014 și procesul-verbal de ridicare din 22.12.2014 din care urmează că, de la CNSP a fost ridicat pachetul de documente prezentate la licitație de către SRL „Vitasdancom”, precum și corespondența dintre CNSP și SRL „Vitasdancom” și anume: cererea de chemare în judecată, cererea privind luarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile, copiile de adresări către CNSP din numele lui Vitalie Robu, adresarea nr. 4936 din 03.09.2014 către CNSP semnată de Robu Vitalie, ordinele de plată adresate cu numărul de intrare la CNSP nr. 4316 de la SRL „Vitasdancom”, copia autenticată de către Vitalie Robu adresării precum că din numele companiei „Tristonic” numărul de ieșire 12/189-op5, nr. 19/504-op9, 12/352-op11, adresarea lui Vitalie Robu către CNSP cu numărul de intrare 4643 din 12.08.2014, copia licenței SRL „Vitasdancom”, contractul, somații semnate de către CNSP (f.d. 38-86 vol. I);

- ordinul de plată în valută străină nr. 4 din 16.12.2013, eliberat de Filiala nr. 32 Chișinău, a BC „Moldova Agroindbank” SA, conform căruia SRL „Vitasdancom” a transferat către „Tristonec” SL suma de 17 000 euro (f.d. 58 vol. I);

- ordinul de plată în valută străină nr. 1 din 17.01.2014, eliberat de Filiala nr. 32 Chișinău, a BC „Moldova Agroindbank” SA, conform căruia SRL „Vitasdancom” a transferat către „Tristonec” SL suma de 28 000 euro (f.d. 57 vol. I);

- ordinele de plată în valută străină nr. 01 din 08.09.2014, eliberat de Filiala nr. 32 Chișinău, a BC „Moldova Agroindbank” SA, conform căruia SRL „Vitasdancom” a transferat către „Tristonec” SL suma de 5 000 euro (f.d. 51 vol. I);

- răspunsul BC „Moldova Agroindbank” SA, nr. 22006/266 din 27.02.2015, prin care se confirmă că ordinele de plată, nr. 4, 1 și 01, datate cu 16.12.2013, 17.01.2014 și 08.09.2014, nu au fost procesate la Filiala nr. 32, Chișinău, a BC „Moldova Agroindbank” SA (f.d. 95 vol. I);

- ordonanța de ridicare din 26.02.2015 și procesul-verbal de ridicare din 26.02.2015, în baza cărora de la Alexandru Silnic, au fost ridicate ordinele de plată nr. 1941 și 1942 din 12.11.2013, conform cărora din contul CNSP a fost transferat în contul SRL „Vitasdancom”, suma de 739 202 lei și 340 744 lei (f.d. 135-136 vol. I);

- ordinul de plată nr. 1942 din 12.12.2013, conform căruia Centrul Național de Sănătate Publică a transferat în contul SRL „Vitasdancom”, suma de 340 744 lei (f.d. 137 vol. I);

- ordinul de plată nr. 1941 din 12.12.2013, conform căruia Centrul Național de Sănătate Publică a transferat în contul SRL „Vitasdancom”, suma de 739 202 lei (f.d. 138 vol. I).

În ceea ce privește raționamentele invocate în cererea de apel de către avocatul inculpatului, precum că ultimul nu avea intenția de a sustrage suma de bani ci de a se folosi temporar de aceasta, instanța de apel a calificat-o ca neîntemeiată, or, din materialele cauzei penale, declarațiile martorilor, ordinele de plată și scrisorile falsificate de inculpatul, Robu Vitalie, a relevat că acesta nu avea intenția executării contractului de achiziție fapt declarat și de acesta, ci însușirea mijloacelor bănești transmise de Centrul Național de Sănătate Publică.

Referitor la faptul că inculpatul a transferat 2000 euro pe contul firmei „Trisonec” Spania și 5000 dolari SUA pe contul firmei „Biomase Meihua” ca plată pentru utilaj-medical, instanța de apel a reținut că aceste ordine de plată nu au o careva relevanță asupra prezentei cauze penale și nu absolvă inculpatul de răspundere penală.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele părții apărării precum că documentele falsificate, deținute și folosite de inculpat nu constituie documente oficiale, or, conform Recomandării Rec(2002)2 Comitetul Miniștrilor a Consiliului Europei, către Statele membre, privind accesul la documentele publice, din 21.02.2002, noțiunea de „document oficial” se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice.

În această ordine de idei, luându-se în considerare conținutul art. 6 al Legii RM privind Accesul la informație, documentul oficial poate să apară și sub forma

documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În acest sens a menționat că, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create.

Instanța de apel a respins și argumentele avocatului, Vasile Gurin, expuse în cererea de apel precum că Judecătoria Centru, mun. Chișinău, nu a fost competentă să examineze prezenta cauză penală. În acest sens, a notat ca juste concluziile primei instanțe că din materialele cauzei ultima infracțiune a fost consumată în sectorul Centru, mun. Chișinău, și anume în incinta Centrului Național de Sănătate Publică, care are sediul mun. Chișinău, str. Gh. Asachi, nr. 67 „A”, unde inculpatul a prezentat actele false, confecționate în loc nestabilit de organul de urmărire penală, având drept scop voalarea intenției sale. Or, în conformitate cu art. 40 alin. (1) Cod de procedură penală, cauza penală se judecă de instanța în raza teritorială a căreia a fost săvârșită infracțiunea. Dacă infracțiunea este continuă sau prelungită, cauza se judecă de instanța în raza teritorială a căreia s-a consumat ori a fost curmată infracțiunea.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunilor imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului, Robu Vitalie, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și motivele invocate de procuror în cererea de apel, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința ultimului a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, Robu Vitalie, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare, în limitele stabilite de prima

instanță, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din data de 09 martie 2016 s-a constatat încălcarea art. 25 din Constituție față de Robu Vitalie deoarece s-a aflat în stare de arest pe o perioadă ce depășește 13 luni. Astfel, din aceste considerente, instanța de apel a considerat oportună menținerea pedepsei aplicate de prima instanță aproape de limita minimă stabilită de componentele de infracțiune înscrinate inculpatului, Robu Vitalie.

Astfel, luând în considerație circumstanțele expuse supra, instanța de judecată a considerat nefondată aserțiunea apelantului, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Vlad Guzik, privind aplicarea față de inculpatul, Robu Vitalie, a unei pedepse în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, iar în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale cu aplicarea pedepsei complimentare pe un termen de 3 ani.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de Centrul Național de Sănătate Publică în mod just a fost admisă în principiu luând în considerație că inculpatul, Robu Vitalie a restituit o parte din suma sustrasă. Mai mult decât atât, din materialele dosarului rezultă că prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din data de 28 ianuarie 2015 s-a încasat de la SRL „Vitasdancom”, în beneficiul CNSP, suma de 1079946 lei, suma de 87994 lei, cu titlu de clauză penală și suma de 5000 lei - cheltuieli de judecată legate de executarea actelor judiciare, iar în total încasarea sumei de 1172940 lei și 60 bani.

5. Avocatul Gurin Vasile în numele inculpatului Robu Vitalie, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) și 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile instanțelor judecătorești inferioare, prin care solicită casarea acestora și încetarea, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a procesului penal pornit în privința lui Robu Vitalie.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- *nu există elementele infracțiunilor incriminate - circumstanță prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocând argumente similare ca și în cererea de apel;*

- *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale indicată în art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, și anume cea prevăzută de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală. Se are în vedere nulitatea sesizării instanței - judecătoria Centru mun. Chișinău de către procuratura mun. Chișinău, încălcându-se în mod flagrant prevederile art. 40 Cod de procedură penală, care reglementează competența teritorială în materie penală;*

- *există temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, norma de drept aplicată în decizia atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție. Se are în vedere decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2014, dosarul nr. 1ra-860-14 în care se arată că „actul de învinuire și rechizitoriul nu indică care anume drepturi acordă*

ordinele de angajare emise de inculpat, sau de care anume obligații eliberează aceste documente, care persoană concretă beneficiază de drepturi ori este eliberată de obligații”. Exact așa este situația și în cauza V. Robu, în ordonanța de învinuire, rechizitoriu nu se arată care anume drepturi acordau acele ordine de plată în valută străină, adresări, scrisori falsificate inculpatului V. Robu și de care obligații îl eliberau. Instanța de apel a observat această lacună și a încercat s-o repare indicând în primul abzaț de sus de la pag. 30 a deciziei sale că „documentele false au acordat acestuia dreptul de a sustrage și restul banilor transferați de Centrul Național de Sănătate Publică și să restituie banii sustrași în baza contractului de achiziție”, cu toate că aceasta era doar de competența organului de urmărire penală. Mai mult ca atât, la acel moment suma incriminată ca delapidată deja nu mai era nici pe contul CNSP, nici pe contul SRL „Vitasdancom” al lui V. Robu, deoarece soldul contului bancar al firmei „Vitasdancom” la 31 ianuarie 2014 era zero credit și zero debit. În această ordine de idei este greșită constatarea făcută de instanța de apel precum că V. Robu ar fi delapidat averea străină în perioada noiembrie 2013-decembrie 2014;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel -temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În cererea de apel s-a invocat încălcarea concomitentă a art. 25 alin. (4) din Constituția R. Moldova și a art. 5 CEDO prin deținerea inculpatului sub arest preventiv mai mult de 12 luni. Instanța de apel a recunoscut încălcarea art. 25 din Constituție și pentru această încălcare „consideră oportună menținerea pedepsei aplicate de prima instanță aproape de limita minimă stabilită de componentele de infracțiuni incriminate inculpatului”, iar referitor la încălcarea art. 5 CEDO nu s-a expus nici într-un fel.

În rest a invocat argumente similare celor invocate în cererea de apel;

- instanța de apel neîntemeiat, contrar art. 220 CPP și art. 265 CPC a „aprobat” încălcarea admisă în sentința de admitere în principiu a acțiunii civile, cu toate că aceasta a fost soluționată într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă și anume hotărârea judecătorească Ciocana mun. Chișinău din 28 ianuarie 2015 prin care s-a încasat în beneficiul CNSP de la SRL „Vitasdancom” 1.079.946 lei (costul echipamentului medical conform contractului nr. 476 din 03.XI 1.2013) și 5000 lei cheltuieli de judecată și taxa de stat în sumă de 35038 lei (vol. I f.d. 98). Astfel, acțiunea civilă trebuia respinsă.

6. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei recurate, pe motiv că în speță n-a fost costată prezența a unor erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, iar instanța de apel corect a respins apelurile declarate de părți. Argumentele recurenților precum că instanța a emis hotărârea de condamnare bazată în exclusivitate doar pe probele acuzării sunt declarative și neîntemeiate.

6.1. Pe marginea recursului referință a depus și Centrul Național de Sănătate Publică, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei contestate.

Consideră că instanța de apel corect a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin prin probele

administrare la dosar iar careva temeiuri de intervenire în aceasta la etapa dată nu au fost depistate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, ținând seama de opinia expusă în referințe, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6), 8), 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; când există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, autorul recursului a indicat că, instanța de apel a recunoscut încălcarea art. 25 din Constituție, iar referitor la încălcarea art. 5 CEDO nu s-a expus nici într-un fel.

Așadar, Colegiul penal, verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 36 a deciziei atacate se motivează corespunzător, că *„prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09.03.2016 s-a constatat încălcarea art. 25 din Constituție față de Robu Vitalie deoarece s-a aflat în stare de arest pe o perioadă ce depășește 13 luni. Astfel, din aceste considerente, instanța de apel consideră oportună menținerea pedepsei aplicate de prima instanță aproape de limita minimă stabilită de componentele de infracțiune incriminate inculpatului Robu Vitalie”.*

În acest sens, Colegiul penal ține să menționează că, atât art. 25 din Constituția RM, cât și art. 5 din CȚEDO prevăd în esență *„dreptul la libertate și la siguranța persoanei”*, ceea ce denotă faptul că instanța de apel s-a expus argumentat asupra criticilor invocate de partea apărării în cererea de apel, iar faptul încălcării de către instanța de apel a termenului de deținere în stare de arest a inculpatului nu-l absolvă pe ultimul de la executarea pedepsei penale stabilite pentru comiterea infracțiunilor incriminate, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a

hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare instanța de recurs relevă, că recurentul critică hotărârile judecătorești și sub aspectul lipsei elementelor infracțiunilor incriminate.

Colegiul penal reține că, atât instanța de fond, cât și cea de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Robu V. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, din materialele cauzei rezultă cu certitudine sustragerea de către inculpat a sumei de 977385,6 lei încredințate în administrarea acestuia, și anume acest fapt a fost probat prin declarațiile reprezentantului părții civile, Centrul Național de Sănătate Publică, Alexandra Silnic, martorii, Lazur Galina, Pîsla Mihail, Zazuc Ecaterina, Bahnarel Ion și Bahneanu Constantin, date în prima instanță care au declarat că inculpatul, Vitalie Robu - directorul întreprinderii SRL „Vitasdancom”, fiind persoana căreia i-au fost încredințate în administrare mijloacele bănești în sumă de 1 079 946 lei, în calitate de câștigător al licitației având de fapt scopul premeditat de a însuși ilegal aceste mijloace bănești, fără intenția de a livra de fapt marfa contractată, începând cu data de 13.12.2013, urmărindu-și scopul criminal bine determinat, a extras de pe contul întreprinderii suma de 977385,6 lei, adică mijloacele bănești încredințate în administrare, în numerar sub destinația de cheltuieli gospodărești, fiind unic angajat în întreprindere, și prin transfer pentru alte necesități personale.

Totodată, urmându-și intenția și pentru a da un aspect legal acesta a falsificat mai multe ordine de plată și scrisori de garanție care confirmau transmiterea sumei de bani către compania „Trisonec” din Spania.

Referitor la criticile recurentului, precum că inculpatul nu a avut intenția de a însuși definitiv mijloacele bănești încredințate, dar a avut intenția de a le folosi și întrebuința pe o perioadă vremelnică, Colegiul penal le consideră neîntemeiate întrucât pentru a califica acțiunile inculpatului conform elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzute de art. 191 Cod penal, nu contează dacă însușirea a fost efectuată pe o perioadă îndelungată sau scurtă de timp.

Declarativ este și argumentul recurentului precum că actele prezentate de inculpat nu poartă caracter oficial și nu sunt documente oficiale dat fiind faptul că nu sunt eliberate de o autoritate publică.

În acest context, Colegiul, menționând prevederile art. 6 al Legii privind accesul la informație nr. 182-XIV din 11.05.2000 remarcă, că prin document oficial trebuie de înțeles documentul care: 1) conține informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; 2) atestă faptul având relevanță juridică; 3) circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Analizând decizia atacată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate în prezenta speță, Colegiul penal consideră, că soluția instanței de apel este întemeiată, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2014 din 20.03.2014 asupra recursului în interesul legii, cu privire la determinarea modului unitar de interpretare și aplicare a prevederilor art. 361 alin. (1) Cod penal, din care rezultă, că documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate. În dependență de autorul documentului privat, ele pot fi documente private întocmite de persoane fizice sau documente private întocmite de persoane juridice de drept privat. Documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Deci, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii. În concluzie, momentul înregistrării documentului privat de către organul sau persoana oficială este momentul convertirii documentului privat în document oficial.

În acest context, Colegiul penal relevă că, deși actele falsificate de inculpat emană de la un particular totuși acestea (ordinile de plată și scrisorile adresate de inculpat Centrului Național de Sănătate Publică) au fost primite de către o autoritate publică și care îi ofereau un drept de a garanta că tranzacția a avut loc.

Față de cele ce preced, Colegiul ține să remarce că, în esență, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, cu privire la „neîntrunirea elementelor infracțiunilor incriminate”, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel și, căroră instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii recurate nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză

nu se constată careva erori de drept, care ar putea servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești.

Nefondat este și temeiul invocat de recurent precum că *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*, și anume ce-a prevăzută de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, când există alte circumstanțe care exclude tragerea la răspundere penală, și anume că Judecătoria Centrum mun. Chișinău nu a fost competentă să examineze prezenta cauză penală.

În acest sens, Colegiul penal consideră juste concluziile instanțelor de fond privind faptul că din materialele cauzei ultima infracțiune a fost consumată în sectorul Centru, mun. Chișinău, și anume în incinta CNSP, care are sediul în mun. Chișinău, str. Gh. Asachi nr. 67 A, unde inculpatul a prezentat actele false, confecționate în loc nestabilit de organul de urmărire penală, având drept scop valoarea intenției sale.

Astfel, luând în considerare prevederile art. 40 alin. (1) Cod de procedură penală, cauza penală se judecă în instanța în raza teritorială a căreia a fost săvârșită infracțiunea. Dacă infracțiunea este continua sau prelungită, cauza se judecă de instanța în raza teritorială a căreia s-a consumat ori a fost curmată infracțiunea.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs deferită spre examinare.

În consecință, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, respectiv nu există vreun temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Gurin Vasile în numele inculpatului Robu Vitalie.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Gurin Vasile în numele inculpatului Robu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Robu Vitalie Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **18 ianuarie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana